



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/2013
19.06.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 360/13 од 04.06.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 19. јуна 2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 360/13 од 04.06.2013. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 10349/10 од 19.04.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године, тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку према окривљеном Д.К.,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ да је,

- дана 25.08.2008. године у времену око 16,30 часова у Н.Б., на коловозу улице ..., испред раскрснице са улицом ..., у стању урачунљивости, као учесник у саобраћају на путевима, не придржавајући се одредбе члана 29. ЗОБС-а на путевима, тако угрозио саобраћај да је довео у опасност тело људи, иако је био свестан да својом радњом може учинити дело, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити, на тај начин што је управљајући путничким возилом марке ... рег.бр. ..., средњом саобраћајном траком улице ... из правца улице ... према ... мосту, те доласком непосредно испред раскрснице у улици ..., није држао своје возило на таквој удаљености од других возила у саобраћају, да с обзиром на брзину кретања возила и друге околности саобраћаја не изазива опасност и не омета друге возаче, па је чеоном страном свог возила ударио у задњу десну страну путничког возила марке ... рег. бр. ..., којим је управљала оштећена Н.М., а које се претходно кретало у истом правцу и смеру као и возило окривљеног, а у тренутку незгоде је било заустављено у колони возила на црвеном светлу семафора, услед чега је оштећена задобила лаке телесне повреде у виду натегнућа – истегнућа вратне кичме,

- чиме би извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К 10349/10 од 19.04.2012. године, окривљени Д.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 37.952,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године, пресуда Првог основног суда у Београду К 10349/10 од 19.04.2012. године је потврђена, док је жалба браниоца окривљеног Д.К. одбијена као неоснована.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 360/13 од 04.06.2013. године против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ и члановима 104. став 6. КЗ и 103. тачка 7. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и преиначи пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године и Првог основног суда у Београду К 10349/10 од 19.04.2012. године, те донесе пресуду којом ће према окривљеном Д.К. одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је поступио у смислу одредбе члана 422. став 2. и 3. ЗКП, те одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, па је након разматрања списка предмета и пресуде против које је захтев за заштиту законитости подигнут, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. тачка 6. КЗ.

Из списка предмета утврђује се да је окривљени Д.К. оглашен кривим због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, које је, према диспозитиву оптужног предлога, извршио дана 25.08.2008. године.

Одредбом члана 103. тачка 7. КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени оглашен кривим, прописана новчана казна или казна затвора до једне године, као и то да је, према диспозитиву оптужног предлога, ово кривично дело извршено дана 25.08.2008. године, то је у конкретном случају, сходно одредбама чланова 103. тачка 7. КЗ и 104. став 6. КЗ, протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле дана 25.08.2012. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Стога је Апелациони суд у Београду био дужан да у жалбеном поступку, обзиром да је пресуду Кж1 4714/12 донео дана 15.11.2012. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења - преиначи првостепену пресуду и на основу одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном Д.К. одбије оптужбу за кривично дело због којег је првостепеном пресудом оглашен кривим, а што није учинио у побијаној пресуди.

Како је, дакле, Апелациони суд у Београду побијаном пресудом, потврдио првостепену пресуду, иако је у међувремену, од дана изрицања првостепене пресуде до дана одлучивања по жалби,

наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, на који начин је учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са члановима 103. тачка 7. и 104. став 6. КЗ на штету окривљеног Д.К., а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд, уважавајући наведени захтев, преиначио правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 10349/10 од 19.04.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4714/12 од 15.11.2012. године, те на основу одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном Д.К. одбио оптужбу за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Одлука да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, донета је на основу члана 197. став 1. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 425. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Снежана Меденица, с.р.

Невенка Важић, с.р.